

जालन्ध

जालकं, स्त्री, (जल संवरणे + भावे घञ् । जालेन ईषदावरणेन कायति प्रकाशते इति । कै + कः । जाल + स्वार्थे कन् वा ।) अस्फुटकलिका । इति भरतः ॥ (यथा, मेघदूते । ६६ । “तामुत्पाप्य स्वजलकणिका प्रीतलेनानिलेन प्रत्यावस्थां सममभिनवैर्जालकैर्मालतीनाम् ॥”) कुशाब्दादिचुद्रफलम् । इति सारसुन्दरी ॥ तत्पर्यायः । चारकः २ । इत्यमरः । २ । ४ । १६ ॥ कोरकः । दम्भः । कुलायः । आनायः । इति मेदिनी । कै, ६२ ॥ (यथा, सुश्रुते । उत्तरतन्त्रे ७ अध्याये । “ट्टिभृशं विह्वलति द्वितीयं पटलं गते । मञ्चिकान् मशकान् केशान् जालकानि च पश्यति ॥”) समूहः । इति शब्दरत्नावली ॥ (यथा, शाकुन्तले प्रथमाङ्के । “बह्वं कर्णधारीघरोधि वदने घर्माभ्यां जालकं बन्धे संसिनि चैकहस्तयमिताः पर्याकुला र्हर्षजाः ॥”) वंशलौहादिनिर्मितजालाकृतिद्रव्यविशेषः । यथा, पञ्चतन्त्रे । ३ । १७ । ६ । “ततो यद्विंशलाकाच्च जालकं पञ्जरं तथा । बभञ्ज बुभुको दीर्गां कपोतीं च सुभोच तान् ॥”) जालकं, स्त्री स्त्री, (जल संवरणे + भावे घञ् । जालेन आवरणेन कायति प्रकाशते इति । कै + कः ।) मोचकफलम् । इति मेदिनी । कै, ६२ ॥ जालकः, पुं, (जालेन वंशलौहादिनिर्मितजालाकृतिद्रव्यविशेषेण कायतीति । कै + कः ।) गवाचः । इति हेमचन्द्रः । ४ । ७८ ॥ जालकारकः, पुं, (जालं करोतीति । कृ + क्त्वाल् । जालस्य कारको वा ।) मर्कटकः । इति हेमचन्द्रः । ४ । २७६ ॥ जालकर्त्तरि, त्रि ॥ जालकिनी, स्त्री, (जालकं लोमसमूहसदृश्यस्या इति । “अत इनिठनौ ।” ५ । २ । ११५ । इति इनिस्ततो डीप् ।) मेघी । इति हेमचन्द्रः । ४ । १४३ ॥ जालगर्हभः, पुं, रोगविशेषः । तस्य लक्षणं यथा, “विसर्पवत् सर्पति यः श्लेष्मस्तनुरपाकवान् । दाहव्यरकरः पित्तात् स ज्ञेयो जालगर्हभः ॥” अपाकवान् ईषत्पाकवान् । पित्तकृतत्वेन सर्वथा पाकाभावस्यायुक्तत्वात् । अयमभिवात इति ख्यातः ॥ * ॥ अथ घृतेन्द्रहृद्गाहृभिकाजालगर्हभानां चिकित्सा । “विह्वलतामिन्द्रहृद्गाहृ गर्हभौ जालगर्हभम् । पैत्तिकस्य विसर्पस्य क्रियया साधयेद्भिषक् । पाके तु रोपयेदाच्यैः पक्कैर्मधुरमेघजैः ॥” इति भावप्रकाशः ॥ जालगोणिका, स्त्री, (जालवत् गोण्या द्विद्रवलेण कायतीति । कै + कः । ततो इत्थः ।) दधि-मन्थनभाण्डविशेषः । तत्पर्यायः । कण्डाला २ । इति शब्दरत्नावली ॥ जालन्तरः, पुं, त्रिगर्तदेशः । इति हेमचन्द्रः । ४ । १४ ॥ (देशोऽयं पीठस्थानानामन्यतमः ।

जालिनी

अथ भगवती विश्वमुखीधर्मा विराजते । यथा, देवीभागवते । ७ । ३० । ७६ । “जालन्तरे विश्वमुखी तारा किष्किन्त्यपञ्जते ॥” जालन्तरोऽभिनव एवामिति । अण् ।) तद्देशस्थे पुं भूमि । (वैश्यावशेषः । यथा, काशीखण्डे । २१ । १८ । “पुरा जालन्तरं देवं ममापि परिकल्पयम् । पादाङ्गुष्ठपरिखीत्यं चक्रं हृद्वा हरोऽहरत् ॥” ऋषिविशेषः । इति व्याकरणम् ॥) जालपातु [दृ] पुं, (जालमिव पादौ यस्य ।) हंसः । इति त्रिकाण्डशेषः ॥ (यथाह सर्वर्षेः । १४६ । “ट्टिभ्रं जालपादश्च कोकिलं कुकुटं तथा ॥”) जालप्राया, स्त्री, (जालस्य प्रायो बाहुल्यं यत्र ।) अङ्गरक्षिणी । इति हेमचन्द्रः । ३ । ४३३ ॥ लोहार सांजीया इति भाषा ॥ गालवर्चूरकः, पुं, (जालाकारो वर्चूरकः । शाक-पाथिवादिबन्धुसमासः ।) वर्चूरकविशेषः । तत्पर्यायः । कृन्नाकः २ खलकण्टकः ३ सूक्ष्म-शाखः ४ तनुच्छायः ५ रन्ध्रकण्टकः ६ । अस्य गुणाः । रूक्षत्वम् । वातामयकफनाशित्वम् । पित्तदाहकारित्वम् । कषायत्वम् । उष्णत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ॥ जालिकः, पुं, (जालेन जीवतीति । जाल + “वेतना-दिभ्यो जीवति ।” ४ । ४ । १२ । इति ठन् ।) यद्वा, जालेन चरतीति । “पर्यादिभ्यः ङन् ।” ४ । ४ । १० । इति ठन् ।) कैवर्तः । इति त्रिकाण्ड-शेषः ॥ वायुरिकः । जालेन ऋगबन्धनकर्ता इत्यमरः । २ । १० । १४४ ॥ मर्कटकः । इति हेम-चन्द्रः । ४ । २७७ ॥ (ऐन्द्रजालिकः । इति शाकरणम् ॥) जालिकः, त्रि, (जालेन जीवतीति । जाल + ठन् ।) ग्रामजाली । जालोपजीवी । इति मेदिनी । कै, ६४ ॥ जालिका, स्त्री, (जालं जालवदाकृतिरस्ति अस्याः । जाल + “अत इनिठनौ ।” ५ । २ । ११५ । इति ठन् ।) बस्त्रविशेषः । गिरि-सारः । (जलमेवेति स्वार्थे अण् । ततो जालं सलिलं उत्पत्तिलेनास्थस्या इति ठन् ।) जलौका । विधवा । भटानामभरन्तितान्त्र-रक्षिणी । इति मेदिनी । कै, ६४ ॥ जालिनी, स्त्री, (जालं चित्रकर्मवस्तुसमूहो विद्यतेऽस्यामिति । इनिस्ततो डीप् ।) चित्र-शाला । इति हेमचन्द्रः । ४ । ६५ ॥ (जालं आनायसदृशद्रव्यं विद्यतेऽस्या इति ।) कोशा-तकी । इति राजनिर्घण्टः । (यथास्याः पर्याया भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे । “धामार्गवः पीतपुष्पो जालिनी कृतवेधना । राजकोशातकी चेति तथोक्ता राजिमनुफला ॥” घोषातकी । इति रत्नमाला ॥ प्रमेहरीमिणः पौडकाविशेषः । यथा, सुश्रुते निदानस्थाने ६ अध्याये । “तत्र वर्षामेदोभ्यामभिपन्नशरीरस्य त्रिभिर्दोषैश्चातुरगतघातोः प्रमेहियो दश पीडका

जाङ्गवी

जायन्ते । तद्वया, शराधिका सर्वपिका कच्छपिका जालिनी विनता पुच्छिणी मच्छरिका अलनी विदारिका विद्रधिका चेति ॥” “जालिनी तीव्रदाहा तु मांसजालसमाहता ॥” जाली, स्त्री, (जालं जालाकृतिरस्ति अस्याः अच् ततो गौरादित्वात् डीप् ।) च्योतुक्षी । इत्यमरः । २ । ४ । ११८ ॥ भिङ्गा । इति ख्याता । पटोलः । इति राजनिर्घण्टः ॥ जाल्मः, त्रि, (जालयति दूरीकरोति द्विताद्वित-ज्ञानमिति । जल + शिच् + बाहुलकात् मः ।) पामरः । (यदुक्तम् । “क्षयं विश्राम्यतां जाल्मः स्वन्वं ते यदि बाधति । न तथा बाधते स्वन्वं यथा बाधति बाधते ॥”) क्रूरः । असमीक्ष्यकारी । इति मेदिनी । मे. १३ ॥ (यथा, भाषे । १५ । ३३ । “त्वयि पूजनं जगति जाल्मः । कृतमिदमपाकते गुणैः । हासकरमघटते नितरां शिरसीव कङ्कतमपेतमूर्द्धवे ॥”) जाङ्गकं, स्त्री, (जस्यति सुचति सङ्गन्धादिकमिति । जस + क्त्वाल् । एष्टोदरादित्वात् सस्य यत्वम् ।) कालीयनामगन्धद्रव्यम् । इत्यमरटीकासार-सुन्दरी ॥ जाहकः, पुं, घोहः । घोव इति भाषा । मञ्जूरः । खट्वा । काव्यिका । इति मेदिनी । कै, ६२ ॥ विशेष्यजन्तुविशेषः । तत्पर्यायः । गान्धसङ्कोची २ मण्डली ३ बहुरूपकः ४ काम-रूपी ५ विरूपी ६ विलवासः ७ । इति राज-निर्घण्टः ॥ जाङ्गवी, स्त्री, (जङ्गोरपत्वं स्त्री । जङ्गु + अण् + डीप् ।) गङ्गा । इति हेमचन्द्रः । ४ । १४७ ॥ एतन्नामकारणं यथा,— “जातुद्वारा पुरा दत्त्वा जङ्गुः संपीय कोपतः । तस्य कन्यास्वरूपा च जाङ्गवी तेन कौर्त्सिता ॥” इति ब्रह्मवैवर्ते श्रीहृद्ये नमस्खण्डम् ॥ * ॥ तस्यां तिथिविशेषे ज्ञानफलं यथा,— “सामान्यदिवसज्ञानसङ्कल्पं शृणु सुन्दरि । । पुण्यं दशगुणञ्चैव मौघलज्ञानतः परम् ॥ ततस्त्रिंशद्गुणं पुण्यं रविसंक्रमणे दिने । अमायाश्चापि तत्तुल्यं द्विगुणं दक्षिणायने ॥ ततो दशगुणं पुण्यं नराणाञ्चोत्तरायणे । चातुर्मास्यां पौर्णमास्यामनन्तं पुण्यमेव च ॥ अक्षयायाश्च तत्तुल्यं नैतद्देदिनरूपितम् । असंख्यपुण्यफलदमेतेषु ज्ञानदानकम् । सामान्यदिवसज्ञानात् दानात् शतगुणं भवेत् ॥ मन्वन्तरायां देवेशि । युगादायां तथैव च । माघस्य सितसप्तम्यां भीष्माष्टम्यां तथैव च ॥ ततोऽपि द्विगुणं पुण्यं नन्द्यायां भवदुर्लभम् । दशहरादशम्याश्च युगादादि सर्वं फलम् ॥ नन्दासप्तम्यं चाषण्णां महत्तुपूर्वं चतुर्गुणम् । ततश्चतुर्गुणं पुण्यं हिमहत्तुपूर्वके सति ॥ पुण्यं कौटिल्यञ्चैव सामान्यज्ञानतो हि यत् ।